

Un joc cu valoare de simbol...

Regele Ignațiu și biruința unui sistem devorator, în care Hazardul are chipul unui Șambelan: Mitică Popescu și Florin Călinescu

Un asemenea text nu poate face decît plăcere unui actor, căci pe lîngă faptul că reprezintă o valoare în repertoriul unui teatru, oferă o bogată partitură interpretativă, în stare să marcheze cariera actorului.

Nu am mai jucat niciodată un rol de tipul Regelui Ignațiu. M-a interesat deci prin noutatea mijloacelor pe care le solicitau, deopotrivă, piesa și regia. Vorbind despre produsul finit — unde părerile pot fi, firește, împărțite — mă număr printre cel care consideră spectacolul drept reușit, un angrenaj care funcționează foarte bine. Acest lucru se datorează, în primul rînd, direcției de scenă. Nu e prima mea întîlnire cu regizoarea Cătălina Buzoianu. Ne aflăm în fața unui creator important, un regizor ambițios și talentat care a demonstrat, de-a lungul carierei sale, că nu este un artist „comod”. Gînditor de spectacol care își programează mizan-

scena, oferindu-ți o viziune personală asupra unui text, Cătălina Buzoianu te solicită intens, îți creează dificultăți stimulatoare, ca să ajungi să îmiplinești această viziune. În creionarea personajului meu mi-a pretins un joc esențializat, cu valoare de simbol. Ne-a fost greu să ne adaptăm mijloacele de expresie la spațiul de joc, imaginat de regizoare împreună cu scenografa Marie Jeanne Lecca. După ce vreme îndelungată am repetat urmărind un contur schițat pe scenă, reprezentînd decorul, în momentul cînd acesta a fost ridicat, șocul a fost atît de mare încît a trebuit, practic, să luăm munca de la început.

Ce mi se pare important în această reprezentație, pe lîngă text, regie, scenografie, muzică? Calitatea artistică a partenerilor! O distribuție foarte bună, un colectiv de actori excelent, care au răspuns extrem de profesional tuturor cerințelor.